

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

II. Rursus de pietate Constantini signum crucis liberè profitentis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

САРУТ II.

*Rursus de pietate Constantini, signum crucis
liberè profiteri.*

Nam cùm illi quidem tales exstif-
sent, quales nulli unquam visi fue-
rant; eaque adversus Ecclesiam admit-
tere ausi fuissent, quæ nemo unquam ab
ultima usque horum memoria facta
esse audierat, merito Deus inuisitatum
quoddam miraculum, Constantimum
scilicet, in medium producens, ea per
illum gessit, quæ nec auditu unquam ac-
cepta, nec oculis visa fuerant. Quod e-
näm miraculum magis novum & inuisi-
tatum fuit, quam Imperatoris nostri vir-
tus, quem Dei sapientia humano gene-
ri donavit. Quippe ille cum omni fidu-
cia ac libertate Christum Dei cunctis
perpetuò prædicavit; nec salutari voca-
bulo censeri erubuit. Verùm ob eam
rem se magnopere effrens, omnibus
se noscendum exhibuit: dum nunc qui-
dem salutari signo vultum consignat;
nunc triumphali gloriatur tropæo.

САРУТ III.

*De imagine Constantini, cui crux quidem su-
perposita erat, infrà autem draco.*

Quinetiam in sublimi quâdam ta-
bulâ ante vestibulum palatii po-
sitâ, cunctis spectandum proposuit, sal-
utare quidem signum capiti suo super-
positum: infrâ verò hostem illum &
inimicum generis humani, qui impiorum
tyrannorum operâ Ecclesiam Dei oppugnauerat, sub draconis forma in
præceps ruentem. Quippe divita ora-
cula in Prophetarum libris, draconem
illum & sinuosum serpentem appellâ-
runt. Idcirco Imperator draconem te-
lis per medium ventrem confixum, &
in profundos maris gurgites projectum,
sub suis suorumque liberorum pedi-
bus cerâ igne resolutâ depingi propo-
nique omnibus voluit; hoc videlicet
modo designans occultum humani ge-
neris hostem, quem salutaris illius
tropæi quod capiti ipsius superpositum
erat, vi ac potentia in exitu bar-
athrum detrusum esse significabat. At-
que hoc quidem imago variis colori-
bus depicta, tacitè indicabat. Mihi
verò eximiā Imperatoris intelligentiam
mirati subit, qui divino quodam
aflatu impulsus, ea pingendo ex-
pressit, quæ Prophetarum vocibus de-

КЕФАЛАИОН В.

*Επι τοῦ θεοφόρου Καίσαρίνης, μεταβολή συντάξεων
Ταῦτα Συμβολαῖα.*

Επειδὴ γὰρ οἱ μὲν οἰοὶ μηδένες ἀλλα πο-
λὺ ὡφελούσαι, καὶ οἵα μὴ δὲ δέ αὐτῷ
ἀκοῆ παρειληπταὶ, καὶ τὸ ἐκκλησίας τέλος
καὶ οὐκότως ὁ Θεὸς αὐτὸς, ξένον πρᾶγμα
τεργησάμενος, τὰ μὴ τ' ἀκοῆ γνωσθεῖσα, μη-
τὸν οὐκανθαρισθέντα, διάνεψε κατεργάζεσθαι
ὑπερτερούντο τὸ θαῦμα τὸ βασιλείου δεσπότη,
ἐκ Θεοφίας τῷ θητῷ θύει δεινώμενον
τοι γάρ τοι τὸν Χειρὸν Θεοῖς σῶ παρέποντα
τὴ πάσῃ πρεσβεύσῃ εἰς πάντας διετέλει, μη
ἔκαλυπτόμενος τὸν σωτήριον ἐπηροεῖ
σεμνολογεύμενος δὲ Πάτερ πρεγραμματικόν,
φερέντος κατίστην. νῦν μὲν τὸ τεργηστικόν
τὸ σωτήριον κατεσφραγίζομενος τοι
νῦν δὲ ἐναβεῖνόμενος τῷ θητῷ θύει φε-
παίω.

КЕФАЛАИОН Г.

*Περὶ τοῦ θεοφόρου αὐτοῦ, εἰς ὃν πατρίκειον μετέσχει πίστιν
δὲ καταὶ σράπον.*

Ο Μὲν δὴ καὶ ἐν γραφῆς υψηλοτάτη πί-
γανη περὶ τῶν βασιλικῶν τεργηστῶν ἀ-
νακείμενῳ, τοῖς πάντων ὄφειλοις ὥσπερ
πρετεῖσται, τὸ μὲν σωτήριον τεργηστικόν το-
ῦτον κεφαλῆς τῇ γραφῇ τεργεστοῦ. τοὶ δὲ
ἐχθρὸν καὶ πολέμιον θῆσει, τὸν τὸ οὐκο-
σιαν τὸ Θεοῖς διὰ τῆς τῶν ἀθέων πολεμο-
σανταυρωνίδιον, καὶ βυθὸς φερέμενον πο-
ταῖς ἐν δράκοντος μορφῇ δράκοντα γενόμενον
καὶ σκολιὸν ὄφιν, σὺν τεργηστῷ Θεοῖ βίβλοι
αντιγόρεια ταλόγια. διὸ καὶ βασιλεὺς τοῦτο
αὐτὸν τῷ αὐτῷ ποσὶ, βέλει πεπαιμένοις
μέσγυτοις κύτοις, βυθοῖς τε ταλάσσης αὐτο-
ριμμένον, διὰ τῆς κηρυχύτων γραφῆς ἐδίδει
τοῖς πάσι τὸν δράκοντα. ἀδέπτη τὸν αἴφαντό
τῷ αἰφράτων θύεις πολέμιον αἰνῆσθαι
οὐ καίσαμεν τῷ τεργεστῷ κεφαλῆς αἰνῆσθαι
τοι τεργηστῶν τεργηστῶν διὰ τῆς εἰκόνος. οὐδὲ
ταῦτα τῆς τὸν βασιλέως κατείχει μερ-
λεοίσας. οὐδὲ μπανεύσει τεία ταῦτα δεῖντο, δ
δὴ φωναῖς τεργηστῶν ἀδέπτη πεπαιμένοις